วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

"อดีตรับใช้ปัจจุบัน" จีนคอมมิวนิสต์มองวิชาโบราณคดีอย่างไร

ศาสตราจารย์ หม่อมเจ้า สุภัทรดิศ ดิศกุล ทรงแปล

ศาสตราจารย์วังกุงวู (Wang Gungwu) ชาวจีนในมาเลเซียซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์วิชาประวัติศาสตร์ภาคตะวันออกไกลในมหาวิทยาลัยแห่งชาติของออสเตรเลีย ได้เขียนบทความเรื่องนี้ขึ้น มีข้อความน่าสนใจโดยเฉพาะเกี่ยวกับปัญญาชนในประเทศไทยปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงขอเรียบเรียงจากภาษาอังกฤษในวารสารเฮมิซเฟีย (Hemisphere) ของออสเตรเลียประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ออกมาเป็นภาษาไทยดังต่อไปนี้

คงไม่มีสังคมใดที่ไม่เชื่อว่าอดีตช่วยให้สามารถเข้าใจปัจจุบันและนำไปสู่อนาคตได้ ชาวจีนมีความเชื่อถือข้อนี้อย่างยิ่ง ข้อยุ่งยากก็คือว่าชาวจีนได้ยกย่องบางสมัยในอดีตจนมากเกินไปและหวังว่าปัจจุบันและอนาคตจะยังคงยึดถืออยู่กับคุณค่า และสถาบันของสมัยเหล่านั้น ความเชื่อเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดมีการอนุรักษ์นิยมและทำให้มีชนชั้นปกครองซึ่งไม่เอาใจใส่ต่อการเปลี่ยนแปลงของชาติต่าง ๆ ตั้งแต่ราว พ.ศ. ๒๔๐๐ ลงมา ผลก็คือประเทศจีนต้องพ่ายแพ้หลายครั้ง เป็นที่อัปยศอดสูแก่บรรดา

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

ผู้ทรงความรู้ทั้งหลายและทำให้อำนาจของพวกเขาเหล่านั้นต้องอ่อนลง

ราว พ.ศ. ๒๔๖๐ ลงมา ก็มีปฏิกิริยาอย่างกว้างขวางและรุนแรงต่อท่าทีตามประเพณีที่เคยมีต่ออดีตและชาวจีนส่วนใหญ่ก็ต้องการการปฏิวัติมากยิ่งขึ้น ความเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ทำให้มีการตั้งรัฐบาลปัจจุบันขึ้นในประเทศจีน และก็คือการเปลี่ยนแปลงใหม่นี้เองซึ่งเกิดขึ้นจากภาพพจน์ใหม่เกี่ยวกับอนาคตของประเทศจีนที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ในโลกมุ่งมองดูประเทศจีน จนกระทั่งทำให้ลืมนึกถึงไปว่าอดีตของประเทศจีนก็ยังคงมีความสำคัญอย่างใหญ่หลวงต่อชาวจีนในปัจจุบันอยู่นั่นเอง

สิ่งนี้ความจริงก็น่าเห็นใจเพราะเหตุว่าชาวจีนในปัจจุบันได้พูดถึงอดีตน้อยลงกว่าแต่ก่อน ชั่วอายุหนึ่งคนมาแล้วที่ชาวจีนได้ละทิ้งความเอาใจใส่ที่มีอยู่ต่ออดีตดังแต่ก่อน และหันมาเอาใจใส่ต่ออนาคตมากกว่า

อย่างไรก็ดี อดีตก็มิได้ถูกทอดทิ้งและในปัจจุบันก็ยังคงเป็นดัชนีสำคัญที่ส่อให้เห็นว่าชาวจีนเข้าใจอุดมคติในปัจจุบันและตอบสนองต่อทิศทางและกำลังของอุดมคติเหล่านั้นอย่างไร แม้แต่ชาวจีนในปัจจุบันแต่ละคนก็ยังคงหวังที่จะให้อดีตรับใช้ปัจจุบัน เขากระทำอย่างไรและรู้สึกอย่างไรต่อส่วนต่าง ๆ ในอดีตที่สามารถรับใช้ปัจจุบันก็อาจขึ้นอยู่ต่อสถานะและตำแหน่งของเขาในฐานะสานุศิษย์แห่งการปฏิวัติ

ตั้งแต่มีการปฏิบัติทางวัฒนธรรมขึ้นในประเทศจีนแล้ว มีความไม่แน่ใจอยู่อย่างกว้างขวางว่าในปัจจุบันควรตีความหมายของอดีตว่าอย่างไร ไม่มีปัญหาเลยว่าเหตุการณ์ทุกอย่างและบุคคลทุกคนในอดีตจำต้องได้รับการตรวจตราใหม่ และคุณค่าของสิ่งเหล่านั้นเกี่ยวกับปัจจุบันและอนาคตก็จำต้องได้รับการพิจารณาใหม่อย่างระมัดระวัง สิ่งนี้เป็นสิ่งยากอย่างยิ่งสำหรับนักประวัติศาสตร์รุ่นเก่าและนักประวัติศาสตร์รุ่นใหม่ก็ยังคงที่จะต้องพูดต่อไปอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับสิ่งที่ยังคงเป็นปัญหาขัดแย้งกันเหล่านี้

อย่างไรก็ดีมีวิชาการอยู่สาขาหนึ่งซึ่งนักปราชญ์ทั้งเก่าและใหม่ของจีนยังคงสามารถทำการร่วมกันได้ผลดีด้วยความสบายใจ สิ่งนั้นก็คือวิชาโบราณคดีและประวัติศาสตร์วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุทางวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่ว่ารายงานเกี่ยวกับการค้นพบใหม่ ๆ ทางด้านโบราณคดีได้มีการตีพิมพ์ขึ้นอย่างง่ายดายนอกประเทศจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารที่มีรูปภาพประกอบชื่อจีนสร้างตนเอง (China Reconstructs) และ เชนมินหัวเปา (Jen-min hua-pao) ก็ได้กล่าวถึงการค้นพบที่น่าตื่นเต้น และบางครั้งในบทความของหนังสือ

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

พิมพ์ปักกิ่งรีวิวและบีเบิลส์เดลีก็ได้แสดงถึงความสำคัญของการค้นพบเหล่านั้นด้วย

การค้นพบทางโบราณคดีเมื่อเร็ว ๆ นี้ประเทศจีนบางแห่งน่าสนใจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขุดค้นฮ่วงซุ้ยในภูเขา ๒ แห่งของลิวเชงและภรรยาของเขาซื่อตูวันที่มันเฉงในแคว้นโฮเปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ และการขุดค้นฮ่วงซุ้ยสมัยราชวงศ์ฮั่นที่เมืองโบราณชื่อฉังชาในแคว้นฮูนานเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๕ ในฮ่วงซุ้ยที่มันเฉงได้ค้นพบเสื้อซึ่งปัจจุบันมีชื่อเสียงอย่างยิ่ง แต่ละชุดประกอบด้วยแผ่นหยกมากกว่า๒,๐๐๐ แผ่นร้อยติดกันด้วยเชือกทอง เศษของเสื้อหยกเช่นนี้ได้เคยค้นพบกันมาแล้ว แต่ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่มีการขุดพบเสื้อทั้งชุดที่ยังคงอยู่สมบูรณ์ และการบูรณะก็สามารถทำให้โลกแลเห็นได้ว่าเสื้อเหล่านั้นแต่เดิมมีลักษณะเป็นเช่นไร สิ่งที่น่าสนใจไม่น้อยไปกว่ากันคือซากศพของสตรีวัยกลางคนซึ่งค้นพบที่ฉังชา ศพนี้ห่อหุ้มด้วยผ้าไหมหลายชั้นและคลุมด้วยภาพเขียนบนผ้าไหมอีกต่อหนึ่ง ศพวางอยู่ในโลงที่ทำด้วยไม้ลงรัก๔ชั้นตั้งอยู่ในห้องฝังศพซึ่งล้อมรอบไปด้วยถ่านและดินดิบสีขาว ศพนี้ยังคงอยู่ดีจนกระทั่งสามารถทำการผ่าตัดได้ และทำให้ได้ความรู้เป็นอันมากเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บและยารักษาโรคในสมัยราชวงศ์ฮั่น

สิ่งค้นพบเหล่านี้และอื่น ๆ ได้เป็นที่สนใจอย่างแพร่หลายและกลายเป็นศูนย์กลางของการจัดแสดงหลายครั้งทั้งภายในและภายนอกประเทศจีน สิ่งที่ดีที่สุดตั้งแสดงอยู่ในกรุงปักกิ่ง และอาคันตุกะผู้มาเยือนกรุงปักกิ่งเกือบทุกคนก็ได้รับการนำมาชมสิ่งเหล่านี้ การจัดแสดงครั้งหนึ่งได้ส่งไปยังประเทศญี่ปุ่นและอีกครั้งหนึ่งก็ได้เดินทางไปแสดงอย่างได้ความสำเร็จทั้งที่กรุงปารีสและลอนดอน น่าสนใจว่าในจำนวนวัตถุทั้งหมด ๓๗๔ ชิ้นที่ค้นพบตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๒ และจัดส่งไปแสดงในทวีปยุโรปนั้น ราว ๑๐๐ ชิ้นได้ค้นพบภายหลังการปฏิวัติทางวัฒนธรรม สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าประเทศจีนจะยุ่งเหยิงเพียงไร แต่วิชาโบราณคดีและการศึกษาวัตถุทางวัฒนธรรมก็ยังคงดำเนินไปอย่างมีระเบียบตลอดระยะเวลาการปฏิวัติทางวัฒนธรรม

การสนับสนุนข้อความที่กล่าวมานี้ยังคงปรากฏอยู่อีกในวารสารทางวิชาการซึ่งได้พิมพ์เผยแพร่มาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ น่าสนใจที่วารสารทางวิชาการของจีนรุ่นแรกที่ปรากฏขึ้นใหม่ และเผยแพร่ออกไปนอกประเทศตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก็คือวารสารโบราณคดี (เคากุ K'ao-ku) วารสารโบราณคดีของจีน (เกาคุ ซูเบา Kaogu Xuebao) และเวนวู (Wen-wu) ซึ่งเป็นวารสารเกี่ยวกับวัตถุทางวัฒนธรรม วารสารทั้งสามฉบับนี้แสดงถึงความรอบรู้ทางวิชาการขั้นสูง แม้ว่ารายงานส่วนใหญ่จะสั้น แต่ก็เขียนขึ้นตามแบบวิชาการอย่างแท้จริงและให้ความรู้ยิ่งกว่าวารสารที่ตีพิมพ์ขึ้นก่อนการปฏิวัติทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

บทความที่เขียนขึ้นทางด้านวิชาการเหล่านี้ไม่เป็นที่รู้จักกันมากนัก แต่ก็สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงท่าทีของนักปราชญ์จีนไปในการตีความหมายเกี่ยวกับอดีตที่อาจนำมารับใช้ปัจจุบัน ศาสตราจารย์วังกุงวูจะขอลองแสดงถึงความสนใจของจีนตามตารางต่อไปข้างล่างนี้ซึ่งได้มาจากบทความในวารสารเคากุ ๑๒ ฉบับ เกาคุซูเบา ๓ ฉบับ และเวนวู ๒๒ ฉบับ

ตารางที่ ๑ จำนวนของบทความที่แบ่งออกตามสมัย

สมัย	เคากุ	เคากุซูเบา		เวนวู	
		%		%
ก่อนประวัติศาสตร์	๒๔	๑๙.๘	๙	๕.๕
ราชวงศ์ส่าง (๑,๐๐๐–๕๐๐ ปี ก่อนพุทธกาล)	๑๔	๑๑.๕	๖	๓.๖
ราชวงศ์จิว (๕๐๐ ปีก่อนพุทธกาล –พุทธศตวรรษที่ ๓)	๒๐	๑๖.๕	๓๓	๑๙.๙
ราชวงศ์จิ๋น–ฮั่น (พุทธศตวรรษ ที่ ๓–๘)	๒๙	๒๔.๐	๔๑	๒๔.๗
สมัยหกราชวงศ์ (พุทธศตวรรษ ที่ ๘–๑๑)	๙	๗.๕	๑๒	๗.๒
ราชวงศ์ซุย – ถัง – วูไต (พุทธศตวรรษที่ ๑๑ – ๑๕)	๙	๗.๕	๒๔	๑๔.๔
ราชวงศ์ซ้อง – เลียว – จิ๋น (พุทธศตวรรษที่ ๑๕–๑๘)	๗	๕.๗	๒๑	๑๒.๗
ราชวงศ์หงวน – เหม็ง (พุทธศตวรรษที่ ๑๘–๒๒)	๙	๗.๕	๑๕	๙.๐
ราชวงศ์เช็งและสมัยปัจจุบัน (พุทธศตวรรษที่ ๒๒ – ๒๕)	๐	–	๕	๓.๐
	–	–	–	–
รวม (ยกเว้นบทความโดยทั่วไป)	๑๒๑	๑๐๐.๐	๑๖๖	๑๐๐.๐

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

ตารางที่ ๒ จำนวนของบทความแบ่งออกตามพันที่

พันที่	เคากุ	เคากุซูเบา		เวนวู	
		%		%	
ภาคเหนือ (๕ แคว้น)	๕๖	๕๐.๐	๙๓	๕๓.๕	
ภาคกลาง (๗ แคว้น)	๓๑	๒๗.๗	๔๒	๒๔.๒	
ภาคใต้ (๕ แคว้น)	๕	๔.๕	๔	๒.๓	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๓ แคว้น)	๙	๘.๐	๑๐	๕.๗	
แคว้นมองโกเลียในและนิงเซีย	๑	๐.๙	๒	๑.๑	
แคว้นชินเกียง – กังสู	๙	๘.๐	๒๓	๑๓.๒	
ทิเบต – ชิงไฮ	๑	๐.๙	๐	–	
	–	–	–	–	
รวม (ยกเว้นบทความโดยทั่วไป)	๑๑๒	๑๐๐.๐	๑๖๔	๑๐๐.๐	

จากตาราง ๒ ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการแตกต่างกันระหว่างวารสารโบราณคดี ๒ ฉบับ และวารสารเกี่ยวกับวัตถุทางวัฒนธรรม แต่สิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนก็คือว่าในวารสารเกี่ยวกับวัตถุทางวัฒนธรรมมีเนื้อที่เพียงเล็กน้อย (๒๕%) เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของจีนสมัยโบราณและในตารางที่ ๒ ก็แสดงให้เห็นว่าเนื้อที่จำนวนมาก (๗๗%) ของเนื้อหาที่กล่าวถึงนั้นมาจากภาคเหนือและภาคกลางของประเทศจีน

การที่เกือบ ๙๐% ของบทความในวารสารโบราณคดีเกี่ยวกับสมัยก่อนพุทธศตวรรษที่ ๑๕ นั้นก็ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ แต่ก็คงไม่ใช่เหตุโดยบังเอิญที่ในวารสารทั้งสามนั้นมากกว่า ๔๐% ของบทความทั้งหมดเกี่ยวข้องกับสมัยของราชวงศ์จิวและระหว่างราชวงศ์จิ๋น – ฮั่น ซึ่งเป็นสมัยของการก่อสร้างอารยธรรมจีนและจักรวรรดิจีน แม้เรื่องราวเกี่ยวกับราชวงศ์ฮั่นจะกล่าวขวัญถึงกันมากเนื่องจากการค้นพบฮ่วงซุ้ยใหญ่ ๒ แห่งที่มั่นเฉงและฉังชา แต่ความจริง ณ ที่นี้ก็แสดงให้เห็นว่าชาวจีนในปัจจุบันสนใจมากเกี่ยวกับระยะเวลาตั้งแต่สมัยชังจือลงไปจนกระทั่งถึงสมัยพระเจ้าฮั่นวูตี้ สิ่งนี้เห็นได้อย่างชัดเจนจากการขัดแย้งกันเมื่อเร็วๆ นี้เกี่ยวกับทิศทางในอนาคตของการปฏิวัติของจีน

ในขณะเดียวกันการค้นพบวัตถุส่วนใหญ่ในภาคเหนือและภาคกลางของประเทศจีน

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

ก็ไม่มีความสำคัญทางด้านการเมืองแต่ประการใด ถ้าจะกล่าวทางด้านการเมืองแล้ว ชาวจีนโดยทั่วไปย่อมต้องการที่จะแสดงถึงความเป็นหน่วยเดียวกันของทุกท้องถิ่นในประเทศจีน และเมื่อมีหลักฐานก็พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าประชาชนทั้งหมด ซึ่งอยู่ในเขตแดนของประเทศจีนนั้นมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่การที่การค้นคว้ามีอยู่มากบนสถานที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมจีนสมัยราชวงศ์ฮั่นนั้นแสดงให้เห็นว่านักปราชญ์จีนได้เดินตามทางที่วัตถุที่ตนได้ค้นพบนำไปอย่างใกล้ชิด

เมื่อเป็นดังนี้แล้วสิ่งที่ค้นพบในอดีตอาจรับใช้ปัจจุบันได้อย่างไร นักประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่อาจใช้สิ่งที่ค้นพบมาสนับสนุนผลงานของตนได้อย่างไร

ในวารสารทั้งสามฉบับ ข้อเขียนที่มีอยู่เสมอก็คือว่าสิ่งที่ยังคงเหลืออยู่จากอดีตนั้นมักเป็นผลงานของผู้ทำงานที่มิได้รับสิทธิอย่างเพียงพอและเป็นของช่างฝีมือผู้ซึ่งไม่ได้รับรางวัลอย่างเหมาะสมกับฝีมืออันยิ่งใหญ่ของตน งานของเขาแสดงถึงความรุ่งเรืองของประเทศจีนในอดีตแต่ก็เป็นการพ้องร้องถึงอดีตเช่นเดียวกัน วัตถุทางวัฒนธรรมไม่แต่เพียงแสดงให้เห็นว่าประชาชนทั้งชายและหญิงชั้นสามัญของประเทศจีนเป็นผู้ที่มีการสร้างสรรค์และเต็มไปด้วยพลังเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นอีกว่าชนชั้นปกครองมักจะบิดเบือนประวัติศาสตร์ด้วยการกล่าวขยายถึงความสำเร็จของตนจนเกินความจริง และไม่ยอมนึกถึงผลการผลิตของบุคคลที่อยู่ภายใต้การปกครองของตน โดยเฉพาะการศึกษาถึงวัตถุที่ยังคงเหลืออยู่ย่อมอาจแก้ไขความไม่เที่ยงตรงของการเขียนประวัติศาสตร์ตามที่เคยกระทำกันมาแล้วได้

ในระยะ ๒–๓ เดือนที่ผ่านมานี้ ได้มีการประกาศถึงการค้นพบทางด้านโบราณคดีที่สำคัญเพิ่มขึ้นและชาวจีนก็ได้นำมาใช้เป็นเครื่องสนับสนุนความต้องการของตนในปัจจุบันโดยทันที เช่นในเมืองสมัยราชวงศ์ส่าง (ราว ๑,๐๐๐–๕๐๐ ปีก่อนพุทธกาล) ที่เชงเชาในแคว้นโฮนานทางภาคเหนือของประเทศจีน ได้ค้นพบการฝังศพของบุคคลเป็นจำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศจีนในขณะนั้นมีระบบสังคมทาส และด้วยเหตุนั้นความเคารพของขงจื๊อที่มีต่อคุณค่าของราชวงศ์ส่างและราชวงศ์จิวภาคตะวันตก (ราว ๕๐๐–๒๐๐ ปีก่อนพุทธกาล) จึงได้รับคำอธิบายว่าเพราะเขาต้องการที่จะให้อำนาจกลับสู่ยังพวกชนชั้นสูงซึ่งเป็นเจ้าของทาสนั่นเอง *(ข้อนี้เราต้องไม่ลืมว่าขงจื๊อเกิดในสมัยเลียดก๊ก ซึ่งเป็นสมัยที่ประเทศจีนแบ่งแยกออกเป็นแคว้นเล็กแคว้นน้อยอย่างมากมายและมีการรบพุ่งกันไม่หยุดหย่อน เหตุนั้นการที่ขงจื๊อนิยมสมัยราชวงศ์ส่างและราชวงศ์จิวภาคตะวันตก ก็คงเป็น*

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

เพราะเหตุว่าสมัยนั้นบ้านเมืองราบคาบ ราษฎรอยู่กันอย่างสงบสุขนั่นเอง–ผู้แปล)

ตัวอย่างอีกข้อหนึ่งก็คือการค้นพบใหม่ที่ฮ่วงซุ้ยมาวังตุยในเมืองซังชาซึ่งอยู่ในแคว้นฮูนานทางภาคใต้ของประเทศจีน ได้ค้นพบข้อความซึ่งคัดลอกลงบนผ้าไหม มีตัวอักษรประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ตัว พร้อมกับแผนที่และแผ่นไม้ไผ่มีจารึกมากกว่า ๖๐๐ แผ่น ในสิ่งที่ค้นพบเหล่านี้ปรากฏว่ามีหนังสือที่หาได้ยากซึ่งจะสนับสนุนหรือแก้ไขหนังสือสมัยคลาสสิคที่ยังคงเหลืออยู่ การค้นพบจารึกเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการต่อสู้เป็นระยะเวลานานระหว่างสกุลสานุศิษย์ขงจื๊อและสกุลนักกฎหมายของจีนในสมัยโบราณซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากสังคมทาสไปยังสังคมระบบประเทศราชในประวัติศาสตร์ของจีนสมัยใหม่

การค้นพบทางโบราณคดีที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่สุดกับเหตุการณ์ปัจจุบันในประเทศจีนอาจเป็นการค้นพบที่ลินยี่ในแคว้นซานตุงซึ่งอยู่ไม่ห่างจากบ้านเกิดของขงจื๊อนัก ได้ค้นพบชิ้นไม้ไผ่หรือเศษ ๔,๙๔๒ ชิ้นในฮ่วงซุ้ยแห่งหนึ่งซึ่งคงสร้างขึ้นในรัชกาลของพระเจ้าฮั่นวูตี่ (พ.ศ. ๔๐๓–๔๕๖) ในจำนวนบทความที่ค้นพบมีบทความของซุนซูปิงฟา งานที่หายไปแล้วของซุนปินปิงฟาและนักเขียนอีกหลายท่าน สิ่งที่สำคัญก็คือว่าไม่ได้ค้นพบงานของสกุลของขงจื๊อในฮ่วงซุ้ยแห่งนี้เลย

การค้นพบนี้จึงเป็นการยืนยันว่าพระเจ้าจิ๋นซีฮ่องเต้พระจักรพรรดิจีนองค์แรกผู้ทรง "เผาหนังสือ" ใน พ.ศ. ๓๓๐ ได้ทรงเผาผลงานของขงจื๊อและสานุศิษย์ของเขาแต่ในขณะเดียวกันก็มิได้ทรงเผาหนังสือของสกุลปรัชญาอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือของสกุลนักกฎหมาย ดังนั้นการค้นพบนี้จึงเข้าไปอยู่ในโครงการโฆษณาต่อต้านขงจื๊อซึ่งกำลังกระทำอยู่ในประเทศจีนปัจจุบันโดยตรง และใช้ต่อต้านความเชื่อถือที่เคยมีอยู่ว่าพระเจ้าจิ๋นซีฮ่องเต้ได้ทรงกระทำความเสียหายต่ออารยธรรมจีนอย่างมากมายด้วยการทรงเผาหนังสือที่มีอยู่เป็นส่วนใหญ่ในรัชสมัยของพระองค์

การค้นพบทางโบราณคดีใหม่ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างหนักแน่นที่จะใช้อดีตเพื่อรับใช้ปัจจุบันไม่ว่าจะมีโอกาสขึ้นเมื่อใดก็ตาม

โดยการแนะให้ชาวจีนในปัจจุบันนึกถึงประชาชนเป็นจำนวนพันๆ ที่ไม่ทราบนามซึ่งได้ผลิตสิ่งที่เขากำลังชมเชยอยู่ในปัจจุบัน นักประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่ก็สามารถแสดงถึงความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของประชาชนสามัญ เมื่อมีการขุดค้นฮ่วงซุ้ยทุกแห่งและได้ค้นพบวัตถุที่สวยงามทุกชิ้น ด้วยการค้นพบใหม่ๆ เช่นนี้ นักประวัติศาสตร์เหล่านี้ก็สามารถแนะได้ว่าประชาชนจีนในปัจจุบันก็กำลังประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวงเช่นเดียวกับในอดีต และสิ่งนี้เป็นการยืนยันได้อีกว่า

วัตถุประสงค์การเผยแพร่ : เพื่อการศึกษาเท่านั้น
For Educational Purpose Only

เขาจะกระทำอย่างเดียวกันในอนาคต

ยังไม่มีวารสารทางประวัติศาสตร์ของจีนฉบับใดที่ได้ปรากฏขึ้นสำหรับชาวต่างประเทศ แต่ก็มีหลักฐานว่านักประวัติศาสตร์ในประเทศจีนปัจจุบันกำลังพยายามแต่งประวัติศาสตร์ใหม่เพื่อรับใช้ปัจจุบัน สิ่งที่น่าสังเกตก็คือว่าวารสาร ๓ ฉบับที่กล่าวมาแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่าแม้ศัพท์แสงจะเปลี่ยนแปลงไปและการตีความหมายก็มักจะตรงกันข้ามกับที่เคยกระทำมาแต่ก่อน แต่สมัยและท้องถิ่นเดียวกันในอดีตก็ยังคงดึงดูดความสนใจของนักประวัติศาสตร์จีนอยู่เหมือนแต่ก่อนนั้นเอง

สิ่งนี้อาจนำให้เราสำนึกถึงความจริงได้ว่าไม่เหมือนกับการเขียนประวัติศาสตร์ทางทิศตะวันตกในปัจจุบันที่นึกถึงอดีตอันใกล้และไม่ห่างออกไปนักว่าเกี่ยวข้องกับปัจจุบันยิ่งกว่าอดีตที่อยู่ห่างไกลออกไป การเขียนประวัติศาสตร์ของจีนไม่ได้มองเห็นว่าอดีตเป็นสิ่งที่ห่างไกลออกไปเลย ภาษิตที่นิยมกันในปัจจุบันที่ว่า **"อดีตควรรับใช้ปัจจุบัน"** ได้แสดงให้เห็นในวิธีปฏิบัติว่าชาวจีนยังคงเชื่ออยู่ว่าความเกี่ยวพันกันนั้นไม่ได้ลดน้อยลงไปเพราะระยะเวลา เขาเชื่อว่าทุกสมัยในอดีตยังคงอยู่ห่างไกลจากเขาเท่ากัน และแม้แต่สมัยแรก ๆ ของอดีตบางครั้งก็ยังคงรับใช้ปัจจุบันได้ด้วยพลังดียิ่งกว่าสมัยหลัง ๆ ลงมาเสียอีก

ท้ายที่สุดผู้แปลบทความเรื่องนี้ใคร่ขอเสนอว่าจากบทความเรื่องนี้ทำให้เราสามารถแลเห็นความสำคัญได้ ๓ ประการ คือ

๑. วิชาโบราณคดีเป็นวิชาที่สำคัญแม้ในประเทศที่ปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์

๒. การเมืองอาจผันแปรความรู้ทางวิชาการได้เสมอถ้าผู้ต้องการ

๓. ถ้าไม่มีชนชั้นศักดินาในอดีตแล้วไซร้ โบราณวัตถุทั้งดงามเหล่านั้นจักเกิดขึ้นได้อย่างไร

โบราณคดีเล่มพิเศษ

รายงานสัมมนาทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เรื่องสังคโลกใต้อ่าวไทยกับการวินิจฉัยปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองสมัยสุโขทัย

รวมความคิดเห็นของนักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์